

01185273

	Prezime (očevo ime) ime	<i>Ademović (Bekto) Bekir</i>
1.	Datum i mjesto rođenja	<i>15.02.1975.g., Bulogovina, Srebrenica</i>
	Adresa i broj telefona	<i>Kalaiši bb, 72227 Vozuća, Zavidovići, 032/856-430</i>
	Zanimanje/zaposlenje	<i>Radnik, nezaposlen</i>

2.	Da li ste ranije dali izjavu vezanu za događaje koji su uslijedili nakon pada Srebrenice 1995.g. i ako jeste, molim Vas da nam kažete kada i gdje je ta izjava uzeta i navedite ko je obavio razgovor sa Vama?
----	--

Odgovor: Vezano za događaje koji su uslijedili nakon pada Srebrenice 1995.g. do sada nisam davao izjavu..

3.	Da li ste bili civilno lice ili ste bili pripadnik Armije u julu 1995.g.? Ukoliko ste bili u vojsci u kojoj jedinici ste služili?
----	--

Odgovor: U julu 1995.g.bio sam pripadnik Armije BiH, 28.divizija, ali se tačnog naziva Brigade ne sjećam. Bila je to Brigada u čijem sastavu su bili pripadnici armije sa područja M.Z. "Sućeska", na čijem području sam i ja bio nastanjen, a u okviru Brigade bio sam raspoređen u pozadinsku jedinicu.

4.	Datum, vrijeme i mjesto Vašeg hapšenja i kratak opis okolnosti ?
----	--

Odgovor: Dana, 10.07.1995.g. između 14 i 15 sati od posljedica granatiranja sela Bulogovina ranjen sam ispred porodične kuće u obadvije noge u predjelu koljena i lijevu stranu grudi. Zbog posljedica ranjavanja otac Bekto me sutradan 11.07.1995.g. negdje oko 08 sati ujutro na konju doveo u Potočare. Ispred kafane "Tri goluba" u Potočarima su me pripadnici UNPROFOR-a koji su naišli u transporteru odvezli u svoju bazu koja se nalazila u fabrici akumulatora, gdje sam sa drugim ranjenicima i prenoćio. Sutradan, 12.07.1995.g. oko 10 ili 11 sati, ne sjećam se tačno vremena, pred bazu je došlo sedam kamiona UNPROFOR-a koji su nas nakon cjelodnevnog putovanja dovezli do Tišće. U pratnji navedenih sedam kamiona bili su medicinski tehničari iz bolnice u Srebrenici i to šest ili sedam medicinskih sestara starosti između 20 i 30 godina i jedan muškarac, medicinski tehničar za koga mi je poznato da se zvao Kadir, rođen oko 1975.g. iz Nove Kasabe. Od medicinskih sestara sjećam se da su jednu zvali "Ćira" i jednu Namka, dok mi za ostale nije poznato kako su se zvale niti su mi o njima poznati neki drugi identifikacioni podaci. U Tišću smo stigli oko 21,00 sati uveče, gdje su nas pripadnici VRS zaustavili i nisu dozvolili prolaz dalje prema Kladnju. U blizini škole pored puta proveli smo noć 12/13.07.1995.g. Pripadnici VRS su u Tišći izvršili razdvajanje ranjenika tj. teže ranjenike bez ruku ili nogu od nas koje su smatrali lakšim ranjenicima, odnosno od nas koji smo imali sve djelove tijela. Koliko se sjećam u Tišći je zadržano nas osamnaest ranjenika, dok su teže ranjenike uputili prema Kladnju. Istog dana 13.07.1995.g. nas osamnaest ranjenika su autobusom vratili u Bratunac i zatvorili u jednu prostoriju veličine 3 x 4 metra u Domu zdravlja u Bratuncu. U noći 17/18.07.1995.g. iz prostorije Doma zdravlja u Bratuncu kamionom smo odvezeni u logor Batković kod Bijeljine.

Ademović Bekir

01185274

5.	Da li znate koja Vas je formacija uhapsila i zatvorila (vojska, spec. policija, civilna policija ili neko drugi)? Navedite ime jedinice ako znate.
----	---

Odgovor: Nije mi poznat naziv jedinice VRS čiji su nas pripadnici zaustavili u Tišći i vratili nazad u Bratunac odakle smo dalje odveženi u logor Batković kod Bijeljine.

6.	Da li ste prepoznali koga od lica (vojnike ili policajce ili nekog drugog koji su učestvovali u hapšenju, čuvanju i/ili transportovanju Vas i/ili drugih zatvorenika)?
----	--

Odgovor: Nisam prepoznao nikog od lica koja su učestvovala u hapšenju, čuvanju i transportovanju do logora Batković.

Međutim, od Šiljković Murata sam čuo da se jedan od pripadnika srpske vojske koji je bio u Tišći i koji je nosio mitraljez zove "Cane", star u to vrijeme oko 38 godina, te da je isti iz Vlasenice.

Takođe u logoru Batković sam od drugih logoraša saznao da je jedan od zamjenika upravnika logora iz Sarajeva zbog čega su ga zvali "Sarajlija" te da je zatvorenike fizički i psihički maltretirao takođe jedan od zamjenika upravnika logora koji se prezivao Vujić.

7.	Možete li navesti ostala lica koja su uhapšena sa Vama? Ako možete, molim Vas da nam pružite sve raspoložive podatke za identifikaciju ovih lica (godište, očevo ime, adresu, zanimanje itd.).
----	---

Odgovor: Koliko se sjećam skupa samnom su uhapšena slijedeća lica:

- Ademović Senahid, rođen oko 1970.g. u selu Šušnjari, opština Srebrenica, koji sada živi u Tuzli,
- Tabaković Šukrija, rođen oko 1973.god., rodom iz sela Osmače, opština Srebrenica, za koga mi nije poznato gdje se sada nalazi,
- Elvir, zvani "Elčo" iz sela Voljevica, opština Bratunac, rođen oko 1973.g., čije prezime i mjesto sadašnjeg boravka mi nisu poznati,
- Alija iz Cerske, opština Vlasenica, u to vrijeme star oko 55.godina, čije prezime i adresa boravka mi nisu poznati,
- Šiljković Murat, rođen 1975.god. u zaseoku Šiljkovići u Cerskoj, opština Vlasenica, čija adresa boravka mi takođe nije poznata.

8.	Gdje ste bili zatočeni nakon što ste bili uhapšeni i nakon koliko dana ste stigli u logor "Batković" ili u "Foču"?
----	--

Odgovor: Uhapšen sam u Tišći 12/13.07.1995.g., a zatim zatvoren u Dom zdravlja u Bratuncu gdje sam bio do 17/18.07.1995.g., kada sam prebačen u logor "Batković".

Ademović Bekir

Da li ste bili očevidac nekih teških zločina koje je počinila srpska vojska (nakon pada Srebrenice)?

9. Ako jeste, dajte nam, molim Vas, detaljan opis zločina koji ste vidjeli uključujući informaciju kako je počinjen zločin, datum i doba dana kada je zločin počinjen i podatke o počiniocu!

Odgovor: U vrijeme napada VRS na područje Srebrenice dana 10.07.1995. godine bio sam očevidac granatiranja moga sela Bulogovina. Od posledica granatiranja koje je izvršeno između 14 i 15 sati, ranjen sam u obe noge u predjelu koljena i lijevu stranu grudnog koša.

Nakon pada Srebrenice bio sam očevidac slijedećih zločina koje je počinila srpska vojska:

- Dana, 12.07.1995. god. po dolasku iz Potočara u Tišću kamionima UNPROFOR-a, pripadnici srpske vojske nisu dozvolili dalji prolazak ranjenicima već su naredili da izađemo iz kamiona a dvadesetak nas teže ranjenih koji nisu mogli izaći iz kamiona su vratili nazad u Potočare. Koliko se sjećam nakon toga oko 22 sata pripadnici srpske vojske su na obližnju livadu udaljenu oko 50 metara od nas u pravcu škole, odveli 6 ili 7 medicinskih sestara koje su bile u pratnji konvoja ranjenika i silovali ih. Obzirom da je bio mrak sam čin silovanja nisam vidio, ali na osnovu vrištanja i glasnog plača medicinskih sestara i glasnog smijeha vojnika koji su ih odveli kao i onih koji su nas čuvali, zaključio sam da su medicinske sestre silovane, a što je jedna od njih po njihovom vraćanju među nas nakon oko 2 sata vremena i kazala nekom od ranjenika što se šapatom prenijelo i među ostale ranjenike. Koliko sam mogao vidjeti u silovanju je učestvovalo oko 20 pripadnika srpske vojske. Nakon što su vratili medicinske sestre među nas pripadnici srpske vojske su nas fizički i psihički maltretirali, tj. udarali su nas nogama i kundacima pušaka po svim djelovima tijela ne birajući gdje će koga udariti iako su vidjeli da smo mi ranjenici. Tako je i mene jedan od njih udario kundakom puške u predjelu koljena gdje sam bio ranjen.
- U zoru 13.07.1995. god. u mjestu Tišća došla su dva "Golfa" crvene boje iz kojih je izašlo 6 pripadnika srpske vojske, obučeni u crne uniforme sa sivomaslinastim beretkama na glavi, naoružani puškama, koji su nas pitali gdje smo pošli, a zatim nas rukama i nogama istukli po svim djelovima tijela kako su koga stigli gdje udariti.
- Takođe u zoru 13.07.1995. godine bio sam očevidac kada su četiri pripadnika srpske vojske naoružani puškama zvane "dobošar" svezali ruke medicinskom tehničaru Kadiru, rodom iz Nove Kasabe, rođen oko 1975. god., koji je skupa sa medicinskim sestrama bio u pratnji konvoja ranjenika, a zatim ga odveli u pravcu škole u Tišći. Koliko je meni poznato od tada se o Kadiru ništa ne zna.
- Dana 13.07.1995. god. između 9 i 10 sati pripadnici srpske vojske su iz grupe izdvojili 18 ranjenika, među kojima sam bio i ja i autobusom vratili nazad u Bratunac, dok su preostale ranjenike, njih negdje oko 30 kao i medicinske sestre, uputili prema Kladnju.
- U povratku prema Bratuncu u mjestu Milići istog dana 13.07.1995. god. oko podne, vozač autobusa je zaustavio autobus u blizini neke raskrsnice kod koje su stajala dva policajca srpske policije, a zatim otišao u obližnju kafanu. Nakon toga u autobus su ulazili civili, žene i starci, ukupno njih oko dvadesetak i tukli nas prijeteći nam vađenjem očiju i ubistvom. Sve ovo posmatrala su pomemuta dva policajca koji su otprilike nakon dva sata ušli u autobus, istjerali civile iz autobusa i naredili vozaču da nastavi put dalje.
- Nastavljajući put od Milića prema Bratuncu, prolaskom kroz područje između Nove Kasabe i Konjević Polja, na jednoj livadi pored puta vidio sam po mojoj procjeni oko 2000 zarobljenih ljudi

Aleuović Bekir

vezanih ruku, od koji je većina bila gola iznad pojasa. Prema njima bila je okrenuta "Praga", a oko njih su bili srpski vojnici naoružani puškama.

- Nakon prolaska kroz Konjević Polje pa sve do iza Kravice prema Bratuncu na svkih desetak metara vidio sam po jednog srpskog vojnika okrenutog od puta prema šumi sa uperenom puškom u rukama. Na toj dionici puta vidio sam mnoga tijela ubijenih Bošnjaka koja su bila pored puta, a jedno tijelo bilo je na samom putu i preko njega su prelazili autobusi, kamioni i druga vozila.

- Kada smo dana 13.07.1995.godine u poslijepodnevnom satima dovezeni u Bratunac zatvoreni smo u jednu prostoriju veličine 4x3 metara u Domu zdravlja u Bratuncu. U navedenoj prostoriji bili smo zatvoreni do ponoći 17/18.07.1995.godine kada smo iz Bratunca odvezeni u logor Batković. U prva tri dana zatočeništva u Bratuncu nismo dobivali hranu niti nam je ukazivana bilo kakva ljebarska pomoć. Trećeg dana u popodnevnom satima u pomenutoj prostoriji posjetio nas je holandski ljekar nakon čije posjete smo dobili hranu i ukazana nam je medicinska pomoć.

- Za vrijeme zarobljeničtva u Domu zdravlja u Bratuncu stalno su nas čuvala po dva stražara naoružana puškama koji su bili ispred ulaza u prostoriju u kojoj smo bili zatvoreni. Stražari koji su nas čuvali su nas psihički maltretirali, a jedan od njih koji je bio na straži drugu noć po našem zatvaranju je ušao u prostoriju i nogama i kundakom puške tukao nas. Jednom od momaka čijeg se imena nesjećam stavljao je i cijev od puške u usta. Pored stražara psihički i fizički su nas maltretirali pripadnici srpske vojske koji su nesmetano ulazili u prostoriju u kojoj smo bili zatvoreni. Prvog dana po našem zatvaranju u Dom zdravlja, tj. u kasnim noćnim satima 13/14.07.1995.god. u prostoriju je ušlo 6 ili 7 srpskih vojnika koji su nas nogama i puškama tukli kako su koga stigli gdje udariti. Sutradan 14.07.1995.god.u poslijepodnevnom satima došla je druga grupa srpskih vojnika njih 4 ili 5 koji su nas na isti način pretukli.

- U vrijeme dok sam bio zatvoren u logoru Batković tj. od 18.07. do 29.09.1995.god., zatvorenike je izvodio i premlaćivao jedan od zamjenika upravnika logora za koga mi je poznato da se preziva Vujić, star oko 30 godina. Mene lično nije izvodio, ali sam bio očevidac izvođenja drugih logoraša, od kojih se sjećam Alije iz Cerske, opština Vlasenica i Zaima iz sela Tokoljaci, opština Srebrenica. Posebno teško premlatio je Čanić Alju u to vrijeme star oko 40 godina iz Janje, opština Bijeljina na taj način što ga je izveo ispred nas ostalih koji smo bili zatočeni u hangaru koji je služio kao prostorija za zatvaranje zarobljenika i tukao ga po leđima i glavi gumenim pendrekom. Kada je od udaraca Aljo pao na pod Vujić je nastavio da ga udara sve dok se Aljo nije onesvjestio. Ovo premlaćivanje vidjeli smo svi mi koji smo bili zatočeni u hangaru.

- Želio bih da napomenem da su pripadnici srpske vojske dana, 12.07.1995.god. u mjestu Kravica zaustavili konvoj sa ranjenicima i od pripadnika UNPROFOR-a koji su bili u pratnji oduzeli puške, plave kacige i pancire.

10.	Možete li navesti ostala lica koja su takođe bili očevici ovog/ovih zločina? Dajte nam, molim Vas, sve raspoložive informacije o njima uključujući i njihovo trenutno prebivalište.
-----	---

Odgovor: Svjedoci očevici pomenutog zločina bila su lica sa kojima sam zajedno bio uhapšen, od kojih se sjećam slijedećih:

- Ademović Senahid, rođen oko 1970.g. u selu Šušnjari, opština Srebrenica, koji sada živi u Tuzli,
- Tabaković Šukrija, rođen oko 1973.god., rodom iz sela Osmače, opština Srebrenica, za koga mi nije poznato gdje se sada nalazi,

Ademović Bećir

01185277

- Elvir, zvani "Elčo" iz sela Voljevica, opština Bratunac, rođen oko 1973.g., čije prezime i mjesto sadašnjeg boravka mi nisu poznati,
- Alija iz Cerske, opština Vlasenica, u to vrijeme star oko 55.godina, čije prezime i adresa boravka mi nisu poznati,
- Šiljković Murat, rođen 1975.god. u zaseoku Šiljkovići u Cerskoj, opština Vlasenica, čija adresa boravka mi takođe nije poznata.

11. Da li ste vidjeli bilo koga (prije ili nakon Vašeg hapšenja) da se nalazio u zatvoru bosanskih Srba i za koga vjerujete da je umro u tom periodu dok se nalazio u zatvoru.?

Odgovor: Za vrijeme zarobljenštva u logoru Batković lično sam vidio da su umrla slijedeća lica:

- Alić Hajrudin iz sela Brezovice, opština Srebrenica, tada je imao oko 45 godina i bio je ranjen u stomak. Nisam vidio da mu je pružana medicinska pomoć do dolaska Crvenog krsta. Umro je u logoru Batković, nesjećam se datuma ali znam da je umro u toku dana te da je poslije odvezen u Bijeljinu i tamo ukopan.
- Ramo iz sela Babuljice, opština Srebrenica, tada star oko 65 godina, umro takođe za vrijeme mog zarobljenštva u logoru Batković. U logor je doveden poslije mene. Umro je od gladi, tj. nije mogao uzimati hranu od posljedica premlaćivanja prilikom zarobljavanja.

12. Datum i mjesto Vašeg oslobađanja?

Odgovor: Razmjenjen sam u grupi od 101 zatočenika iz logora dana 29.09.1995.godine oko 14 sati, na liniji razgraničenja u mjestu Šatorovići između Bijeljine i Tuzle.

U Vožućoj, dana 12.03.2002.g.

IZJAVU DAO:

Ademović Bekir

01185278

INTERNATIONAL COMMITTEE OF THE RED CROSS

BAZ-381112

Zagreb, 18.12.1995

P O T V R D A
C E R T I F I C A T EKojom se potvrđuje da se ADEMOVIC (BEKTO) BEKIR
Which confirms that family name (father's name) first nameRodjen 15.02.1975 u Bulogovini, Srebrenica
Born on 15.02.1975 in Bulogovini, SrebrenicaNalazio dana 18.07.1995
Was notified as present on 18.07.1995Prema izjavi zatvorskih vlasti
By the detaining authorityU mjestu zatocjenja BATKOVIC
In detention place BATKOVICTe nakon toga
And after thatRegistriran od delegata MKCK dana 26.07.1995
Was registered by ICRC delegate on 26.07.1995U mjestu zatocjenja BATKOVIC
In detention place BATKOVICRedovito posjecivan od 26.07.1995 do 21.09.1995
Regularly visited from 26.07.1995 to 21.09.1995Oslobodjen dana 29.09.1995 pod zastitom MKCK
Was released on 29.09.1995 under the ICRC auspicesVéronique Züscher
Delegat
Tracijska
Geneva - SSSR

01185279

CARTE D'IDENTIFICATION

LIČNA/OSOBNÁ KARTA

A CONSERVER PAR LE TITULAIRE

ČUVATI SA SOBOM

NO. CICR: 381112

NOM DE FAMILLE/
PREZIME: ADEMOVIĆ

PRENOM/
IME: BEKIR

LIEU NAISSANCE/
MESTO/MJESTO ROĐENJA:

Zubogovina

DATE NAISSANCE/
DATUM ROĐENJA: 15.02.75